

Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo et Amplissimo viro Dr. Constantino Hugenio, Equiti, Toparche in Julyssem, Illustrissimo Principi Turacico à Consilijs et Secretis, Dominici Rios Remmopse Supplicando.

Magnifice Domine

Quantum precorem Rangelij alienum esse oportet ab adulatione et tali captatione favoris, qua veritatem necessariam ac utilem dissimulat, tantam condemit eadem dare operam, ut removeat offensiones, si quas vestrae pietatis pariteria peperit. Sed enim inter pastorem ecclesiae et politici fore iudicari interest, quod sic sententiam dixisse satis scire, nec curat offensiones eorum quos condemnabit, ille vero et libere loquibatur quod necessarium iudicat vel utile, et tamen liber tale sermonis offensos omni patientia, longanimitate et humanitate placare ac lenari satagit, ~~et~~ ^{et} aequitatem sententiae contra se lateat a quosant eius subscribant. Atque hoc illa ipsa ratio est, propter quam, velitis Dominantium titulo, passim ac ministrorum nomine scriptura nos insignit, ut solite emoriamur, non auctoritate Dominantium, sed humilitate et patientia sacrae doctrinae gladium ge

Nephe vel antea dissimulari, vel unum dissimulare, me non esse probare rationis, quibus. M. T. scriptum Ecollegio perquidem quibus satagit.

Scilicet tamen gestu offensionis causa non est si quis unum idem moveatur argumentis, ad idem iustitiam vel tolerandam.

Id mihi ad exemplationem sufficit, quod in tota oratione verbum non fuit, quo praeter prohibitionem oratoris. abique quibusquam faciem regere regis.

polluerent, quod tanto minus ferendum sit, cum alio
qui satis vitijs subeat notis cultu, hinc & intrinsicis
omnium corruptionibus & infirmitatibus, hinc & mori-
bus profani seculi. His addidi expressam prote-
stationem, me non idcirco hoc dicere, quasi nullo modo
possem istum Organum utitur, qui in vicinis quibusdam
ecclesijs obtineat, cum sit sonus organi adhibetur vel
ad cantus publici harmoniam roborandam, Confusionem
Corrigendam, vel ad utiles ac pias exhaustiones publi-
cas recreationes, modis res debitis veritate cir-
cumspectis. (Cum hoc dixeretur, noviter
ac multatim concionis Thema, nec non dixeretur in
ven affectus, fortassis etiam progressus de negotio con-
tentiones animos audientium dixeretur in
suspiciones et opiniones, quasi vel Dr. Collegas, a
quibus nulla in se diffinitio, oppugnatione, vel Ampli-
mo magistratus me opponere, vel te quoque presen-
tem ob scriptum de organo utitur et aliter recens editum
publice tradere intenderem, quibus suspitionibus
et opinionibus alij seorsum superbiae applausus
alij acerrimos censuras, quibus me imprudens,
seditionis, prolester, procastitatis et nefario quomodo

639
non criminosa libere condempnamus. Sensi inde
quam grave sit, & sensu et pia intentione edificandi
partem indignationes et criminationes eorum, a quibus non
mihi amari consueveras et expellabas. Veniam
men ita tandem iudicare videtur, non meo notere famam
cum alij quod prolester veritatem de me suspicantur et
opinantur censuris suis onerant. Ego nec alle-
gationem sententiam, a qua non differo, nec Ampli-
mo magistratus proprio, nec tui scripti consilio contradixi
aut me opposui. Laudare equidem proprio consi-
derandi non possum, sed diffusiore non semper quam
tunc in me est, cum nullus sit vel necessitatis vel
etiam utilitatis, que quidem certa, dirubina, et
magna ecclesie parti committitur sit, cumque pacem
ecclesie nostra non in exigentia precipitare possit
periculis, mihi de circumstantijs illius caveant,
tolerare tamen possum, et tolerare recipiam, nec
operata oppositione dignum iudicabam, si dignis veris-
simis circumstantijs, et iustis fraudatim medaribus
occurantibus, qui mea concionis veris propriis erat.
Nec vel antea dissimulatis, vel nunc dissimulatis
me non omnes probare rationes, quibus M.T.

scriptum ecclesie persuadere contentum Bism salagil.
 Sed ista tamen iusta offensionis causa non est, si qui
 non istam mercedem arguerit ad idem sententiam
 vel tolerandam. Et mihi ad exortationem Bism
 quod in tota concione verbum non fuit, quo pro
 ter pontificum Organi aliquid quicquam fuit et
 presentem. Cuius igitur? amon istud saltem
 prater officium fuit, quod in tempore ac praema-
 ture in se adaphra humiliter ~~offici~~ ditione tan-
 aon, ac si cum scilicet omnium maximo humiliter ~~offici~~
 Nos vero pontificum Organi istum inter adaphra
 non habent, sed inter repetitiones et repudica
 coram, qui vari facti sunt in rationationibus suis
 et quoniam desipere cor obtentationem est, quos
 tali dictionis genere non immeriti infestamus
 In tempore vero an fuit generalibus sub san-
 dabo (si illi accepti) animis succurrere, resistant
 by et vane gloriantis adversarijs et obtinere, nec
 non retinere aut proferre opiniones aliter publico
 periculosas, equidem decernere neq. tunc potui
 neq. mino possum. Attamen si alij aliter atq.
 ego, iudicant, non oppugnabo eorum iudicium.
 Condemner, contemnar, remouear, occidat,

nulla me purgatione iustificabo, sed ad dabo ope-
 an, ut etiam in diffiditio formae meae pax et pui-
 tas ecclesiae nostrae coalysant.

Misit iam is, qui ad remouendam, quam sentisse
 videri offensionem praemittenda certis, breuiter
 quod hoc epistola velim expediam. Minime
 Celeberrimo hic nomini humiliter conseruato et
 dedicatos cepio has Conciones Misellaneas, in
 testimoniis, quod memos sum fuerit in me bene-
 ficionem, et quae se appropinquata et acquisitionem
 laboris mei qualisocumq. adiminationem semper habet
 ut multis placituras confidam si tibi placuisse in-
 tellegantur. Rogo M. T. quam maxime
 ne adpenerit quod offero, sed libenti accepta
 hunc labori meo addat illud prodictis, quod ab
 autoritate et celebritate vestra mihi polliceor.
 Min. per Opt. Max. Supplex veneror, ut M. T.
 gratissimas curas ita regat, ut cum laude et
 salute sustineantur.

Scribetur Haga-Com. his mense Augusti 1641.

M. T.
 humilimus et obsequiosiss.

